

krete erfaringer fra virkelighedens verden. Har I ikke nogle eksempler?

Så det er nok i virkeligheden umuligt at indfri det ønske, og derfor tilslutter jeg mig helt de bemærkninger, som hr. Ole M. Nielsen kom med, at det her skal tages som en håndsregning til regeringens om et bredt samarbejde om at gøre miljølovgivningen enklere, klarere og mere gennemskuelig. Sandheden er jo også, at det er et projekt, der kun kan foregå, hvis der er bred politisk enighed om det, og hvis man har ministeriernes dygtige embedsmænd og forvaltningen bag sig fuldt og helhjertet i den proces.

Fru Bierbaum fra Socialdemokratiet mente, at den nuværende miljølovgivning var klar, logisk og systematisk. Ja, systematisk, det vil jeg sådan set ikke sætte spørgsmålstegn ved. Det er jeg ikke sikker på jeg kan gennemskue, men det tror jeg også den er. Men klar og logisk, jævnfør mine bemærkninger fra før, tror jeg ikke, mange opfatter den som, hverken almindelige borgere eller såkaldte eksperter.

Hr. Jørn Jespersen var ud over de allerede kommenterede bemærkninger omkring det abstrakte i beslutningsforslaget inde på, at der ikke var nogle stærkere miljøpolitiske målsætninger i vores beslutningsforslag. Ja, men det er jo sådan set ikke det, det drejer sig om, vil jeg sige til hr. Jespersen. Det drejer sig om reglerne og lovgivningen og måden, borgerne kan forholde sig til dem på, og måden amter og kommuner kan administrere på. Det er jo ikke i det beslutningsforslag her, vi skal fastlægge miljøpolitiske målsætninger.

Hr. Jespersen efterlyste markedsinstrumenter. Det er en tankegang, jeg vel kan følge, og som vi langt hen ad vejen er meget, meget enige i, og som vi gerne ser yderligere implementeret på området. Hr. Jespersen mente ikke, vi var gået foran og havde været konstruktive i den sammenhæng. Det er jeg ikke enig i. Jeg mener, at den energireform, som vi for ca. 1½ år siden med en lang række andre partier var med til at få vedtaget her i Tinget, i vid udstrækning baserer sig på markedsøkonomiske instrumenter.

Jeg beder også hr. Jespersen erindre sig vores synspunkter om afgifter på kemikalier, hvor vi netop har den opfattelse, at farligheden af et givet produkt skal afspejle sig i højere afgifter, og at det netop er farligheden, der skal være udslagsgivende for afgiftens størrelse og ikke det pågældende produkts pris.

Til hr. Fauerholdt siger jeg tak for tilslutningen. Jeg synes, der var mange fornuftige og rig-

tige eksempler i hr. Fauerholdts indlæg, bl.a. om sagsbehandlingstid og dette at kunne overskue love og regler i en sammenhæng.

Fru Peschardt bebrejder os, at vi fremsætter et forslag, uden at der er etableret et nyt flertal. Jeg ville i og for sig være tilbøjelig til at give fru Peschardt ret. Det er også et forhold, som jeg kan beklage. Jeg er ked af det. Det nager mig hver eneste dag, og jeg vil betro fru Peschardt, at nogle gange vågner jeg såmænd også op om natten og siger: Er det mon blevet anderledes til i morgen? Har vi fået et andet flertal? Er der kommet noget på Ritzau her i nat, som du skal have fanget i en fart? Har statsministeren i aftes sagt det, som vi alle sammen venter på som det forløsende for, at vi kan få gjort noget ved denne regerings regeren og hersen med den almindelige borger på bl.a. dette område, nemlig valget. Men det er jo ikke sket endnu. Men vi venter, og fru Peschardt skal vide, at så vil vi, hvis vi får flertallet til det, gøre noget på det her område, og vi vil også meget gerne have fru Peschards parti med til det.

Ja, gruppearbejde er jo noget, der ligger hr. Kolstrups parti nært. Det er sådan set også en god arbejdsform på mange områder. Beslutningsforslaget her er i virkeligheden en håndsregning til gruppearbejdet bredt i Folketinget med regering og administration og dermed også med Enhedslisten, men det kræver altså, at der er et politisk flertal. Det kræver, at man har forvaltningen og viljen med sig. Den hjælp får vi ikke fra hr. Kolstrup.

Således som den parlamentariske situation er og med hr. Kolstrups selvvalgte position som dikkende lammehale og som parlamentarisk grundlag for regeringen, havde jeg såmænd heller ikke forventet mig andet svar i den sammenhæng.

Tak til hr. Ole M. Nielsen for et venligt og positivt tilsagn. Og til slut skal jeg blot meddele, at CD, som ikke kan være til stede, støtter beslutningsforslaget, og det samme gør Det Konservative Folkeparti.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget.